

Derfor anbefaler vi et ja. Det er der tre gode grunde til, som jeg har sagt: Den nye traktat er bedre end den gamle, de fire forbehold er bevarer intakt, og allervigtigst kan vi nu tage fat på udvidelsen – fredens projekt.

Så til de enkelte politiske ordføreres bemærkninger i øvrigt om indenrigspolitisk vigtige spørgsmål.

Hr. Torben Lunds billedsprog kunne jeg godt lide, og hr. Torben Lund talte om gysere og skurke. Jeg synes, det på mange måder dels er igangsættende, dels tilstrækkeligt provokerende, og provokation og igangsætning skal der jo til, hvis man skal have en god debat.

Hr. Torben Lund understregede en ting i sit indlæg, som jeg er ganske enig i. Hr. Torben Lund talte om rettidig omhu i den økonomiske politik. Det vil jeg gerne holde fast i som en ledetråd, også når vi lidt senere kommer til den del af vor opgave.

Hr. Anders Fogh Rasmussen lancerede valgetemaerne. Jeg synes, det er lige tidligt nok, for valget er jo altså ikke udskrevet endnu.

Jeg synes, at jeg hørte en stemme, der havde gravet dybt i meningsmålingerne og fundet ud af, hvad der nu gjorde sig på bjergtet. Jeg er nødt til at sige det, for det indlæg, jeg hørte, er ikke det indlæg, jeg ellers normalt hører.

Jeg hørte ikke noget om efterlønnen, der skulle afskaffes. Jeg hørte ikke noget om dagpengene og perioden, der skulle forkortes. Jeg hørte heller ikke velkendte synspunkter på hospitalsvæsenet, alt det hørte jeg ikke.

Jeg siger det til hr. Anders Fogh Rasmussen, for når man taler om dobbeltspil, skal man være forsigtig, hvis man ikke kan dokumentere det, eller hvis man risikerer, at det kommer tilbage til en som en boomerang. Dobbeltspil handler om, hvorvidt man siger det, man står for, højt og tydeligt, slår hjelmen op, som det vist er blevet sagt af hr. Anders Fogh Rasmussen selv, står ud og står ved. Det er klar tale. Hvis man ikke gør det, glemmer det, man står for, glemmer at nævne det, man står for, prøver man jo at forvirre befolkningen eller score nogle points, som befolkningen forhåbentlig kan gennemskue, og det ved jeg befolkningen godt kan.

Dobbeltspil kan man ikke finde hos regeringen. Regeringen vil til enhver tid foreslå det nødvendige, selv om det ikke er populært. Man kan ikke komme til denne regering og tale om dobbeltspil, det vil jeg gerne have mig frabedt, for denne regering har hver gang meget klart sagt, hvad den står for, og den har hver gang

gennemført det, den står for. Denne regering har hver gang sagt tydeligt, hvad den har lovet, og den har meget nøje gennemført, hvad den har lovet.

Så kan man godt sige, at der i min åbnings-tale er blevet sagt noget, som er blevet debatteret bagefter. Javist. Men hr. Anders Fogh Rasmussen ved også godt, at hvis vi tager centimeterålet frem og måler, hvad denne regering har lovet og igangsat i de sidste næsten 5 år, kan hr. Anders Fogh Rasmussen ikke finde mange centimeter, der ikke er blevet gennemført til punkt og prikke.

Det gælder skattereform, det gælder økonomisk initiativ, det gælder arbejdsmarkedsreformer, det gælder miljøindsats, ja, det gælder alt, hvad vi står for. Det gælder også Europapolitik, og jeg skylder hr. Arne Melchior stor tak for hr. Melchiors anerkendende bemærkninger til udenrigsministerens indsats, som jeg helt og fuldt deler.

Det, jeg gerne vil sige med det, er, at jeg altid føler mig berørt, når nogen prøver at hæfte betegnelser som dobbeltspil på os. Det gør jeg på hele den danske regerings vegne, og derfor får man svar på tiltale.

Hvis man vil undgå selv at blive betegnet som dobbeltspiller, skal man stå ved det, man har sagt. Så skal man stå ved tvangsudlicitering, ved privatisering af en lang række områder, ved sygehuses overgang til aktieselskaber, og man skal stå ved sit efterlønsstandpunkt. Så skal jeg nok lade være at give igen.

Jeg savner klar tale. Jeg savner mod til at stå ved det, man reelt står for. Man kan godt snyde en del af befolkningen en del af tiden, men ikke hele befolkningen hele tiden.

Så til hr. Per Stig Møller, som talte om reformpause. Jeg er ked af at måtte sige det, men jeg er desværre i foruroligende god form i aften; derfor må jeg give svar på tiltale. Når det kommer til reformpause eller ikkereformpause, må jeg minde om, at den åbningstale, jeg holdt for kun 2 dage siden, er den mest kompakte, mest intense, mest konkrete åbningstale, der stiller meget store krav om, at der skal ske meget.

Lad mig bare resumere: Når det gælder familiepolitikken, foreslår vi meget konkrete reformer. Når det gælder arbejdsmarkedet for almindelige lønmodtagere, har vi foreslået meget konkrete reformer. Det er også tilfældet, når det gælder miljøpolitikken, pesticidafgifter,